

— Сетѣхъ отъ Ц/градъ даде ми се паспортъ и заминахъ за България.

— Отъ гдѣ се снабдихте съ срѣдства?

— Отъ Кривцова.

— По колко пари си раздѣлихте?

— По около 30 начал.

— Друго нѣщо не получихте ли?

— Получихме и револвери.

— Кои взеха револвери?

— Азъ отъ тѣхнитѣ револвери не взехъ; азъ си купихъ отъ Ц/градъ, а мисля, че взеха: Поповъ, Мусевичъ, Василевъ и не помня още кой.

— Тѣзи пари и револвери вий ли ги искахте или отъ Руссия ви ги пратиха тукъ?

— Ний ги искахме.

— Какъ вземахте Турскитѣ паспорти — сами или други ви снабдиха съ тѣхъ?

— Сами си ги искарахме.

— Продължавайте.

— За заминаването отъ Цариградъ за България трѣбваше да искамъ поне единъ билетъ отъ нашето въ Цариградъ агентство. Получихъ такъвъ билетъ и на 4-ий Априлий заминахъ за България, право за София. Останъхъ тукъ 2—3 дена, послѣ слѣзохъ въ Пловдивъ и, заедно съ брата си, заминахъ за Карнобатъ при майка си. Азъ като видѣхъ майка си, която отъ много години не бѣхъ виждалъ и понеже между мене и майка ми сж се сложили особни връски, азъ се почувствувахъ до извѣстна стѣпень расколебанъ. Но, разбира се, борихъ се съ себе си. Оставихъ брата си въ Пловдивъ и азъ се върнахъ пакъ въ София. Въ София ме завари Константинъ Поповъ, разговорихме се по тази работа, какъ да стане. Въ това врѣме Софийския градоначалникъ, Басмаджиевъ, ме вика и ми прѣдложи да напустна София. Установихъ се въ Пловдивъ при брата си. Слѣдъ 1—2 дена дойде и Поповъ. До като слушахме, отъ тукъ отъ тамъ, кога ще мине Негово Царско Височество, менъ сърдцето ме потегли пакъ въ Карнобатъ и отидохъ при майка си. Имаше случай на саме да си прикажемъ съ нея и се оплачемъ единъ на другъ. И дѣйствително при това второ срѣщане се расколебахъ и се покърти сърдцето ми окончателно, но страшна борба имаше въ моята душа. Помня, че почувствувахъ